

2. Ali je treba prvi pododstavek člena 5(1) Direktive 2004/17 razlagati tako, da dejavnost, ki jo opravlja prevoznik v železniškem prometu, kakršna je navedena v Direktivi 2012/34 in ki vključuje zagotavljanje javnih prevoznih storitev v železniškem omrežju, zajema zagotavljanje ali upravljanje omrežij v smislu te določbe Direktive?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštinih storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 19)
- ⁽²⁾ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 2012, str. 32).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Oradea (Romunija) 29. junija 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica

(Zadeva C-392/17)

(2017/C 293/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Sindicatul Energia Oradea

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: SC Termoelectrica SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so določbe uredbe št. 50/1990, katerih razlago je v postopku varstva zakonitosti podalo ÎCCJ (Înalta Curte de Casație și Justiție, vrhovno kasacijsko sodišče v Romuniji) z odločbo št. 9/2016 – ki je zavezujoča za redna sodišča in ki določa, da so delovna mesta v skupini I in v skupini II ozko in taksativno določena v prilogi I in II k uredbi, in da sodišča določb te uredbe ne smejo razširiti na druge podobne primere, zaradi česar se nekdanjim delavcem ne smejo priznati pokojninske pravice na podlagi težkih delovnih pogojev, v katerih so opravljali svojo dejavnost – v skladu s členi 114(3), 151 in 153 PDEU ⁽¹⁾ ter poznejšimi posebnimi direktivami?

- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 349).

Tožba, vložena 3. julija 2017 – Evropska komisija/Češka republika

(Zadeva C-399/17)

(2017/C 293/25)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnici: P. Němečková in E. Sanfrutos Cano, agentki)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Češka republika, s tem da ni zagotovila, da bi se snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike v Katowice na Poljsko, prepeljala nazaj v Češko republiko, ni izpolnila obveznosti iz členov 24(2) in 28(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾;
- Češki republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Snov TPS-NOLO (Geobal), ki je bila poslana iz Češke republike na Poljsko in izvira iz nevarnih odpadkov iz odlagališča odpadkov (lagune Ostramo), se odlaga na drugem kraju v Češki republiki in je uvrščena kot odpadni katran, ki nastaja pri rafiniranju, destilaciji in pirolizni obdelavi organskih snovi, in po mnenju poljskih organov spada med odpadke iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (v nadaljevanju: Uredba o pošiljkah odpadkov).
2. Glede na to, da Češka republika izpodbija uvrstitev zadevne snovi kot odpadek na podlagi registracije snovi v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba REACH), je nastala konfliktna situacija, ki jo ureja člen 28(1) Uredbe o pošiljkah odpadkov, ki določa, da je treba zadevno snov obravnavati, kakor da bi šlo za odpadke.
3. Registracija snovi na podlagi Uredbe REACH ne zagotavlja, da uporaba snovi ne bo imela splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi ali da bo snov samodejno prenehala biti odpadek. Če ne obstaja nacionalna odločba, s katero se ugotovi, da je zadevna snov dosegla stanje, v katerem odpadki prenehajo biti odpadki, registracije te snovi v skladu z Uredbo REACH ni mogoče šteti za veljavno na podlagi člena 2(2) Uredbe REACH.
4. Ker je bila zadevna snov čez mejo prepeljana brez prijave, se takšen prevoz šteje kot „nezakonita pošiljka“ v skladu s členom 2(35)(a) Uredbe o pošiljkah odpadkov. V takšnem primeru mora pristojni organ države odpreme po ustreznem postopku pridobiti informacije za zagotovitev, da se zadevna snov prevzame nazaj v skladu s členom 24(2) te uredbe, kar Češka republika neupravičeno zavrača. Ta obveznost ni izključena s členom 128 Uredbe REACH, ki zagotavlja prost pretok snovi, zmesi ali izdelkov v smislu člena 3 Uredbe REACH, saj so odpadki izrecno izključeni iz področja uporabe te uredbe (glej člen 2(2) Uredbe REACH).

⁽¹⁾ UL 2006, L 190, str. 1.

⁽²⁾ UL 2006, L 396, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švedska) 6. julija 2017 – A/Migrationsverket

(Zadeva C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen